

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl- szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket a kiadóhivatal veszi fel

Hajdan és most.

Pécs, 1895. december 18.

(***) Elhantolják a nemes vármegyét, megfujják fölötté a halál trombitáját, beavatott kormánykörökben hirdetik erősen, népszerűsíteni igyekeznek azt a rezignációt, mely már elragadt az „utoljára“ megválasztott tisztviselőkre is.

Hejh, nem így volt az régen. Mintha harci riadó verte volna fel a vármegyét és mintha csatába sietett volna minden falu, minden község, úgy mozdultak meg a megyei urak, a bocskoros nemesek, meg mindaz, a kinek csak jussa volt a szavazáshoz. A mikor piros, vagy fehér toll volt még a süvegek mellett és járta a nóta: „Az alispán kalapomra rózsát tett.“ Büszke volt a jussára az, a kinek volt, élt is vele, a mikor alkalom jött. És ünnep, ország-szerte ünnep volt, a mikor a tekintetes vármegyei tisztviselők választása meghozta azt az alkalmat. Mintha talpra ugrottak volna az alkotmány írott betűi és megdobbant volna a magyar föld szive, szilaján, de becsületességgel, vigan, de józan meg-gondolással vándoroltak az urnához, hogy érvényesítse ki-ki alkotmányadta jussát.

Ma más világ járja. A vármegye híres uraiból lesz „beamter“, sárga kamás-lis, arany rozettás hivatalnoki had; a János hajdu, meg az István huszár is letehetik a lodingót, a pengő sarkantyus csizmát, a sujtásos mentét, a forgós csákót, a hatal-

masan kikent bajuszokkal egyetemben; mert ezutánra majd nekik is pantalló, ci-linder, borotvált ábrázat, no meg kalucsni járandanak ki, minthogy azok nagyon is megilletik egy modern magyarországi „Bezirk“ I. ső. II-od és az Isten tudná még hányadrendű szolgálta urait.

Ez a kép lebeg a mi mindenható mi-niszterelnökünk lelki szemei előtt, a ki vállalkozott reá oda fenn Bécsben, hogy transzformálja Magyarországot és oly hü-séges cselédnépet csinál a magyarból, mely jó bérért lenyalja a sarat is az állást és hivatali adó urak cipellőiről. Innét van aztán, hogy a mostani, utolsónak nevezett „restalláció“-nál a tiszta meggyőződéssel szemben a korrupció áll és a Mammon küzd a hazafisággal. Harc különben alig van valahol, a hol előfordul is efféle, ott a pártérdekek szitják a tüzet, a mely többé nem a lélek ártatlan, őszinte heve, hanem a hatalomra vágyók megfertőzött, erőszakos szenvedélye.

Egészben véve tehát a mostani tiszt-ujítások jobbjára csak az egyének körül mozgó érdekekért vívott harcok képét nyujt-ják és ugyszólván csak az a gondolat domborodik ki a küzdelmekből, hogy a most megválasztandó tisztviselő státust találja majd maga előtt a beköve-kezendő államosítás és ennél fogva a most megvá-lasztott tisztviselők már az örökös kenyér kellemetes ízét érezhetik szájukban.

Hiszen nem kell nagyon megerőltetni

gondolkozásunkat, hogy észre vegyük, hogy éppen csak ez a szempont vitte bele a megyei tisztviselőket a kinevezési rend-szerért viaskodók táborába. Az autonomia, mely ezt a hazát ezer évig fentartotta, az ősi dicsőség, ősi hagyomány, a nemzet belső életének hamisítatlan egészsége — mind csak nevetséges érzékenykedés, fő a kenyér, nem baj az, akárki adja. Ezek az urak azt hiszik, vagy jobban mondva, azt akarják elhitetni, hogy a közigazgatás minden bajának kuforrása az ő állásaik bizonytalanságában rejlik.

Nagyot tévednek. Ugy látszik, a zsol-dért harangozó, kitartott lapokból merítik tudásokat, melyek azt hirdetik urbi et orbi, hogy most már nem kell félnünk fel-felé nemzeti jogaink elkobzásától, hanem lefelé, a sok nemzetiség felé kell koncen-trálnunk az állam erejét; ez pedig csakis a központosított, tehát állami közigazga-tással érhető el. Ne feledjük azonban, hogy míg a Gellérthegyi citadella ágyúcsövei szép fővárosunkra irányozták, míg az a közös hadsereg osztrák szellemben képez-tetik, mely kommandóra még az édes aty-jára, testvéreire is rásüti a Mannlichereket, míg a magyar király budavári laká-sán és sok egyebütt a sárga-fekete szín dominál, míg Bécsből függ a mi sorsunk, míg alkotmányunk csak kegyelmi ténynek, nem pedig történelmi jogfolyamatnak te-kintetik: addig mindig felébredhet az az alvó szelleme a reakciónak, mely egy toll-

A „Pécsi Figyelő“ tárcaja.

Az ördög névjegye.

— Philibert Audebrand —

Ejféli volt.

Roquefeuil Fernand a boulevard egyik étkező termébe hat bizalmas barátját hívta meg, kik megannyian nagyvilági fiatal embe-rek voltak, épp úgy, mint ő. Alkalmazkodni óhajtván egy ósrégi párizsi szokáshoz, a lehető legvidámabban szándékozott a nőtlen élettől elbucszni. No mert három nap múlva eskü-vőjét vala tartandó Luçeynével, a nagyon ünnepezt fiatal özvegygyel. Barátai zajosan kívántak szerencsét e diadalához. A lakoma elején nem győzték eléggé dicsőíteni boldog-ságát; vége felé pedig már többen irigyelni is kezdték.

— Bizonyára, Fernand, — mondták társai, — azt be kell vallanunk, hogy te a sors kegyéből a főnyereményt nyújtó sors-jegyed hoztad magaddal a világba.

— No, a mi azt illeti, nem is igen panaszkodom én a sorsra, — viszonzá Roque feuil.

Épp abban a pillanatban, midőn e meg-jegyzést tette, pattant föl az első pezsgőboros palack dugása. A champagne varázsital

pezgett a királyi kelyhekben. De a hét fiat-al ember jókedve is mindinkább emelkedett s nem igen törődött azzal, hogy az éj nagyon előre haladván, az utolsó zaj is einémult s az egész Párizs aludni ment. Egyszerre a pincérek egyike látogatási jegyet nyújtott át Fernandnak.

— Látogatás ny órában és helyen! — kiáltott föl a fiatal ember s boszankodva dobta félre a jegyet.

— Ej, ej! . . . Mondja meg annak az urnak, látogasson meg holnap a saját laká-somon, a Nagy-Lajos-utcában. Ha otthon le-szek, szívesen látom.

— De kedves barátom, — jegyzé meg a fiatalok egyike, — te még jóformán meg sem nézted a jegyen levő nevet.

Igazad van Gyula; — viszonzá Fernand — lássuk tehát, vajjon ki lehet ez az alkalmatlan ember?

Szemüvegét felnyomva orrára, megki-sérlé a jegyen látható írást kibetűzni; de sehogy sem boldogult vele.

— Azt jól látom, hogy valamiféle nevet jelző betűk vannak ide fölkarcolva; de nem vagyok képes ezeket elolvasni. Ti ta-lán szerencsésebbek, vagyis ügyesebbek lesz-tek, — tevé hozzá, átnyujtván a névjegyét barátainak, mely kézzől kézre járt az asztal körül.

Miután a névjegyed mind a hatan meg-

szemlélték, egyhangulag oda nyilatkoztak, hogy azt a nevet ők nem tudják kibetűzni.

Ez a körülmény nagyon felisgatta Fer-nandnak a kíváncsiságát s ha előbb szándé-kában is volt elutasítani az idegent, most már óhajtott tudni, miféle egyéniség lehet az.

— Bocssássa be, mondá a pincérnek.

Egy pillanat múlva a hét jó barát középtermetű fiatal embert látott belépni, ki, kalapját kezében tartva, a legnagyobb könnyedséggel és illemmel üdvözölte a dőzsö-lőket. Öltözéke utolsó divat szerint való volt, nyakkendője csinnal kötött, fehér kestyűt és szemüveget viselt. Arca eléggé nemes kife-jezéssel bírt s habár szörtemen volt, ellentét-ben a fiatal emberekével, oly erélyt tünte-tett föl, mely feledteté a bajusz és szakál hiányát.

— Uram, — mondá neki Fernand, — ön nagyon eszélyesen cselekedett, midőn ne-kem beküldte névjegyét; azonban be kell vallanom, bár szerettem volna megtudni a nevét, még betűzgetve sem tudtam azt le-olvasni.

— Ó az mit sem tesz, uram; mindjárt megismertetem én magamat önnel, — viszonzá az ismeretlen.

— Nagyon jól van; azonban először is, mondaná meg, uram, miféle minőségben akar ön velem beszélni?

vonással, egy pátenssel eltörli Magyarországot a föld színéről, a mi fölötté könnyű lézen, ha kalucsnikba szorult lábak sürgönek-forognak parancsszavára.

Ez a szomorú aggodalmunk erősít meg bennünket abban a hitünkben, hogy ez a mostani restauráció korántsem az utolsó Magyarországon. Ez csak akkor volna lehetséges, ha a cselédtörvényt kiterjesztenék a vármegyékre is. Mert ne higgye senki, hogy az a vármegye, melyet a Tisza-regimétől kezdve minden kormány igyekezett nyuzni, vérét megcsapolni, hogy ez az alélt-ságban szenvedő vármegye veszendőben van. Hiába, itt nem lehet alkalmazni a mondást, hogy „a melyik kutyának veszett hírét költik, el kell annak veszni.“

Tény és elvitázhatatlan igazság, hogy kormányaink célzatosan gyengítették évről-évre a vármegyei szellemet, ezért volt szükség a főispáni hatalom kiterjesztésére, a virilista intézmény behozatalára, hogy a megyék járszalagon vezettessenek és a kormány gyámkodása alá helyeztessenek. Különös, hogy míg az a főispán, a ki kormányoz, igazgat, fegyelmez, áthelyez, felfüggeszt, helyettesít, kinevez, kandidál, protezsál, intézkedik, ellenőriz, elnököl, rendelkezik, egy szóval valóságos totumfak lefelé, addig felfelé annál a bizonyos kék ivnél fogva, melyet a belügyminiszteriumban gondosan elzárt helyen őriznek, nagyon is alárendelt egyéniség. Hisz nem árulunk el státus-titkot, midőn kijelentjük, hogy minden főispán — Perczel Miklós ismert esete óta — már kinevezési okmánya ellenében átadja sajátkezüleg aláírt lemondását, melybe oda fenn csak a dátumot írják bele utólagosan, ha már a mór megtette kötelességét, vagy pedig nem jól végezte azt.

Valamint tehát a zordon telet követi a rügyfakasztó tavasz, azonképpen eljön a mi régóta hirdetett elveinknek a győzedelme is, mikor az egész komédiás tabort, a mely csak az ország nyakán élőködik a nélkül, hogy dolgozni akarna, visszakergetik arra

a megérdemelt helyre, a hová valók: az asztal alá, oda kiáltván nekik: „Kaparj kurta, neked is lesz!“

* **Csehek a vámszövetség ellen.** A cseh gazdasági központi egyesület — mint Prágából jelentik — tegnap igen látogatott ülést tartott, amelyben az egyesületnek a ki egyezési tárgyalásokban való magatartásáról tanácskoztak. Egyhangulag határozati javaslatot fogadtak el, hogy a jelenleg Magyarországgal fennálló gazdasági és vámegezmény felmondása és új, a két állam gazdasági és pénzügyi viszonyainak, főleg a kvótára vonatkozó megfelelőbb egyezmény megkötése rendkívül szükséges. Többen hangsúlyozták, hogy Csehország udve csak a Magyarországtól való teljes különválástól várható.

* **Tiltott borgyártás rendőri üldözése.** A belügyminiszter a mesterséges borok készítésének es forgalomba hozatalának tilalmáról szóló törvényre hívja föl a törvényhatóságok figyelmét. Ugy tapasztalja a miniszter, hogy az ezen törvény alapján folyamatba tett kihágási ügyeknél az első fokban eljáró rendőrhatalóságok nem végezik a kötelességüket a törvény által előírt módon. Kívánja, hogy az illető közegek jól tanulmányozzák át a törvényt, mert a szabálytalan eljárás költségeit a hibásan eljáró közegek kell megtérítenie. De figyelmezteti is a miniszter a rendőrhatalóságokat „azon köztudomású tényre“, hogy nagy mennyiségben készítenek tiltott módon előállított borokat. Ezzel szemben elvárja a miniszter, hogy a rendőrközegeket jól tanítsák ki e tiltott üzelmek üldözésére, s ne elégedjenek meg a magánérdekekből s ily uton tett följelentésekkel, hanem hivatalból is iparkodjanak tudomást szerezni a borgyártás üzelméről.

H i r e k.

Pécs, 1895. december 18.

Jövök a restaurációról.

Megkezdődtek országszerte a vármegyei választások. Folyik a küzdelem, a harc, a korteskedés, már tudniillik ott, a hol más párt is van — nemcsak a hivatalos. És ha két szomszéd vármegye tisztviselői találkoznak egymással, a melyik tudja, hogy a másik

megyében már megvolt a választás, így köszönti:

— Boldog ember! Neked legalább nem kell már drukkolnod. Ugye a választásról jösz?

— Igen, jövök a restaurációról. Te, barátom, csak nevezd a régi, hagyományos szép nevén. Hiszen lásd, úgy érzem magam, mintha huszonöt évet fiatalodtam volna, mikor még magam is csak holmi fogalmazónak pályáztam és nem sokat gondolván a magam állásával, korteskedtem az öregebbek mellett s a jóféle karcostól becsipve kurjongattam, hogy aszondja:

„Az alispán, az alispán
Kalapomra rózsát tett;
Most is ott, most is ott van,
Hogyha még ei nem veszett.“

És elkezd dudolni a jókedvű ur után a másik is a nótát, de a — főispánról.

— Elment az eszed, te? Hogy kerül ebbe a nótába a főispán?

— Hja, barátom, bizonyára nem úgy, mint Pilátus a krédóba. Node könnyű neked te már jösz a restaurációról, én meg még eztán — megyek!

Ma már két szomszéd vármegye tisztviselői elmondhatják magukról, hogy „jövök a restaurációról“, már mint Tolnái és Somogyé. Ők olyan szerencsések voltak, hogy a választások határidejének ime mindjárt az első két napján átették a rost . . . akaron mondani a restauráción, míg Baranyamegye csak még a jövő hétfőn fog választani. Nem hiába tolnamegyei Perczel Dezső, a mai belügyér, de ki is mutatja, hogy a patriotizmus mit ér. Tolnát a legelső nap engedte választani, Baranyát meg csak egy héttel később. Pedig milyen jó lenne, ha már itt is így köszönthetnék egymást az emberek: „jövök a restaurációról. De még kerek öt nap van addig; máskor öt rövid nap, ma hosszú esztendő, melynek aggodalmait nem bírná kiállni, azt hiszem, még a legtásultabb zivü sioux-indian sem, s melynek reménye és kíváncsisága túlhaladja bármely agszűz lelkének óhajait és ujságra epedő tudni vágyását.

Node még Baranya sorsa csak hagyját azoké mellett, a kik majd csak Szilveszter előtti nap restaurálnak. Nálunk mégis csak krisztkindlibe meglesz a tisztviselői mandátum, de például Szolnok-Dobokában újév meglepetésnek marad a választás eredménye

— Hitelezői minőségben. Akarja ön, hogy néhány szót válthassunk négyszem közt?

— Négyszem közt egyáltalában nem . . . Egy hitező! . . . Sohase röstellje ön a dolgot, uram; beszéljen nyiltan. Ez a hat uri ember itt egytől egyig barátom. Hiszen nem fognak ők a fölött csudálkozni, ha néhány oly adósságom van, a melyről az egész Párizs tudomásul bírhat. Ha úgy tetszik, beszéljen tehát, kérem miről van tulajdonképp a szó?

— Roquefeuil ur, ön ezelőtt tiz évvel minden vagyonát feláldozta, hogy Brévannes algrófnak, az ön atyja gyermekkori barátjának, becsületét megmenthesse. Miután 300.000 franknyi összeget kifizetett érte, ön minden segélyforrás nélkül maradt. Vajjon mit tehet pénz nélkül az ön korabeli fiatal ember, ki a párizsi élet örömeit megszokta? Elővett ön akkori lakásán egy iv papirt s nagy be-tükkel e szavakat írta föl rá: „Kötelezem magamat, hogy az ördögnek adom a lelke-met, ha tiz évre gazdaggá tesz. Roquefeuil Fernand.“ Épp abban a pillanatban az ablak fölnyilt; zivatar támadt; a szél messze ragadta a papirt, bizonyosan az ördöghöz, miután hozzá volt címezve.

— Honnan tudja ön, uram, e részleteket?

— Legyen szives megengedni, hogy be-

szédemet bevégezhessem. Alig mult el az nap, már is jobbra fordult önnek a sorsa. A szerencse gyors szárnyakon érkezett vissza.

Egy ócska szekrényben kutatva, egész rakás aranyat talált ön, melyre éppen nem számított, mintegy tizezer frankot középpénzben. Bádenbe menve, megháromszorozta ön ezt az összeget a játékasztalon három ízben egymás után, s ekkép csinos tőkét teremtett magának. Ezzel a tőkével aztán a vasutaknál jelentékeny vállalatokba bocsátkozott. Szóval, egy hét sem mult még el, midőn ön gazdaggá lett újra.

— Az mind igaz, uram, azonban . . .

— Csak némi türelmet még . . . mind járt befejezem beszédemet. Önt, a ki oly gyorsan meggazdagodott, meghallgatta ama rejtélyes és hatalmas lény, a melyet jónak vélt ön segítségül hívni.

— Nos, uram, mit akar ön ebből ki-magyarázni?

— Azonnal megmondom. Roquefeuil ur, jusson eszébe, hogy tiz évi boldogsága negyvennyolc óra mulva véget ér.

— Az nagyon lehetséges uram. És aztán?

— Negyvennyolc óra leforgása után ön az én sajátommá válik. Én vagyok az ördög.

Elképzelhető, hogy Fernand és barátai nevetni kezdtek az ismeretlen ifju által tett

eme különös nyilatkozatra. Manapság, 1895-ben, vagyis a teljes realizmus korszakában hét vig cimborá odautasítaná a pincéretet, hogy az ilyen izetlen tréfa okozóját dobják ki az ajtón. Am 1845-ben, a midőn ez történt, sok ember előtt a megfejthetetlen dolgok is valószínűeknek tetszettek. Először is a tündérregéket nagyban megkedvelték, mióta Hoffmann Theodora elbeszélései Franciaországban annyira elterjedtek. Másodszor a hosszú kort ért Soulié Frigyes akkortáj nagyon divatba hozta a bukott angyalokat az „Ördög naplója“ közzététele által. Mind amellet is jóízűen kacagtak Fernand és barátai s így szóltak az ördögnek:

— Ugyan, mondja csak, ördög ur nem lenne-e kegyes egy pohár pezsgőt üriteni velünk?

— Én tulajdonképpen nem szoktam mást inni, mint „lacrima Christi“-t, — viszont a pokol fejedelme; — de hát egyszer lehet kivételt tenni. Töltsenek!

Hirtelen kiüríté; üdvözölte a társaságot s távoztakor így szólt Fernandhoz:

— Roquefeuil ur, remélem, holnap is szerencsés leszek önnel találkozni.

Ezt mondva eltűnt.

Mihelyt az ismeretlen fiatal eltávozott, a vidám cimborák újra kacagtak az előbb leirt jelenet fölött.

De hiszen Szolnok Dobokának Bánffy báró volt valamikor a főispánja (Boldog idők, bár el ne multak volna soha!) És mégis oly hosszú ideig hagyja meg a megyéje embereit a bizonytalanságban? Vagy talán nagyon ha ragszik rájuk, hogy elengedték a főispánságból? Mert ha ezt nem teszik, nem volna ma — muszáj miniszterelnöknek lennie!

Tizenhatodikán kezdődtek hát a megyei választások és harmincadikán végződven, ke- rek tizennégy napig tartanak. A tizennégy pedig annyi, mint kétszer hét s mert a hetes szám gonosz szám s a tizennégyben két he- tes is van, hát ez az idő duplán ros- szat jelent. És bizony megesis az nem egygyel a vármegye oszlopai közül, hogy — megjön a restaurációról mandátum nélkül.

De nemo propheta in patria sua... Hagyjuk az idők folyását magára s egye- lőre csak azt konstatáljuk, hogy két álló hétig ez a párbeszéd járja most széles Ma- gyarországon:

— Jövök a restaurációról!

— Boldog ember!... En még most megyek.

— No ne félj, majd megjössz te is nemsokára.

Ami biztatásnak elég kétértelmű.

Naptárend 1895. december 19-án.

Naptár: csütörtök, dec. 19. — Róm. kath.: Neméz. — Prot.: Neméz. — Görög-kel.: (dec. 7) Ambrus. — Zsidó: Róschódes Télet. — Nap két 7 óra 49 perckor. — Nyugszik 4 óra 06 perckor. — Hold két 10 óra 27 perckor. — Nyugszik 7 óra 15 perckor.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint erős felhőzet, csapadék, és havas eső várható.

Színház: A kis alamuszi, operette 3 felvoná ban

— **(Hymen táblájáról.)** A pécsi első anyakönyvi kerület házasságok ki- hirdetési tábláján a következő házasságok névsora olvasható:

Jung József, róm. kath. Kakasról —

Esztermann Emilia, róm. kath. Pécsről.

Róna Béla, izr. Pécsről — Rosen-

feld Bianka, izr. Budapestről;

Mikula Tivadar, róm. kath. Pécs —

Barkóci Éva róm. kath. Pécs;

Súlyós Sándor, ev. ref. Laskó — Dö-

mötör Juliánna, ev. ref. Daróc;

ifj. Fed János, róm. kath. Pécs —

Cserny Erzsébet, róm. kath. Pécs;

A lakoma véget ért. Reggeli három óra tájban a fiatal emberek szétszöttek s ki ki haza ment.

Másnap dél felé, épp a mint Fernand fölkelet, a szolga három levelet, meg egy névjegyet adott át neki. Ez utóbbi a tegnapi- nak ismétlése volt.

— Ühm! — dühöngött a világfi, — ime ismét az ördög névjegye! Ugy látszik, a sátán nem akar nekem nyugtot hagyni.

A mi a három levelet illeti: ezeknek egyike sem hatott rá kellemesen.

Az első azt jelentette ki szép szavak- ban, hogy H. Izsák bankár, — kinél Fer- nand vagyonának legnagyobb részét elhe- lyezte, — a tőzsdén tönkre jutott s a cse- kély pénzmaradványt magához véve, egy havrei hajón Amerikába vitorlázott.

A második, egészen ismeretlen kézírásu levél, arról értesíti őt, hogy de Lugeyné, a fiatal özvegy, a ki három nap mulva volt vele egybekelendő, a legjobb viszonyban él legjobb barátjával, ama hat gavallér egyi- kével, kik az ő bucsulakomájában részt vettek.

Persze, jóra való embernek nem szabad rögtön megütközni ismeretlen kézírásu levél tartalma fölött, mely ocsmány rágalom is lehet; hanem hát e levélben oly események voltak a legapróbb részletezéssel elmondva, hogy Fernandnak akarva, nem akarva, el kellett hinnie az e levélben állítottakat.

Kremling Vince, róm. kath. Csepin (Szlavonia) — Kovács Mária, róm. kath. Pécs;

Lomtár József, róm. kath. Pécs —

Landesz Terézia, róm. kath. Babarc;

dr. Liber György, róm. kath. Pécs —

Sziefert Terézia, róm. kath. Német Bóly;

Mühl Mihály, ev. ref. Pécs — Ma-

kovits Fanny, izr. Pécs;

Weisz Zsigmond, izr. Pécs — Eich-

ler Etelka, izr. Debrecen;

dr. Sárffy Elek, róm. kath. Tapolcafi

— Lampert Margit, Pápa.

— **(A pécsi kir. ítélőtábla ta- nácsainak beosztása az 1896. évre.)**

Polgári ügyek szakosztálya. I.

Tanács. (Közpolgári-, váltó keresked., csöd-

urbéri ügyek, egyszersmind felülvizsgálati

tanács.) Elnök: Blaskovich István a kir.

ítélőtábla elnöke. Birák: Pilch Antal a felü-

vizsg. tanács eln. áll helyettese, Tóttósy Béla,

Tolnay Antal, Dr. Daempf Sándor. Tanács-

jegyzők: Jobst Béla kir. albiró, a jegyzői

iroda vezetője, Dr. Jellachich Lajos kir. al-

jegyző, a jegyzői iroda vezetőjének áll. he-

lyettese. II. Tanács. (Közpolgári ügyek.)

Elnök: Blaskovich István a kir. ítélőtábla

elnöke. Birák: Kissfaludy Imre, Graff Károly,

Zsabokszky Ferenc, Kaufmann Nándor, Czig-

lányi Béla. Tanácsjegyzők: Peitler Imre kir.

albiró, Molnár István kir. jegyző. — Bűn-

tető ügyek szakosztálya. Elnök:

Balogh Károly kir. ítélőtáblai tanácselnök. Bi-

rák: Pulcz Imre, Babits Mihály, Bócz Alajos,

Váry Gyula, Cziglányi Béla. Tanácsjegyzők:

Jobst Béla kir. albiró, Molnár István jegyző,

Dr. Jellachich Lajos aljegyző.

— **(Hivatal-vizsgálat.)** Blaskovich István pécsi kir. ítélőtáblai elnök tegnap és ma a pécsi kir. törvényszék ügykezelését vizsgálta felül.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter Tolnavármegyében a döbrö- közü anyakönyvi kerületbe helyettes anya- könyvvezetővé Illés Gyula ottani lakost nevezte ki és őt a házassági anyakönyvveze- tésével és a házasságnál való közreműködés- sel is megbizta.

— **(Restauráció Somogyban.)**

Somogy vármegye törvényhatósági bizottsága tegnap délelőtt kilenc órakor kezdette meg Tallián Gyula főispán elnöklete alatt általá- nos tisztújító közgyűlését. Tallián főispán üdvözlőlvén a nagy számmal egybegyűlt bizot-

A mi a harmadik levelet illeti, az egy értekezletnek gyorsírási feljegyzéseit fog- lalta magában, melyet valamely klubban tartottak, hol Roquefeuil is tag volt. Párizsi szokás szerint a nevezetesebb tagoknak az efféléket meg szokták küldeni, Fernandra azonban ez a kitüntetés most nem látszott hízolgőnek, sőt ellenkezőleg; oly arcot vá- gott, mint a világ legközönbösebb férfja.

— Mily sajtáságos esetlegességek egy- szerre! — motyogta a kiábrándult ember öltözködés közben.

— Tehát vagyon, szerelem, barátság, társadalmi álláspont mind oly dolgok rám nézve, melyekről le kell mondanom?

Aztán néhány lépést föl s alá járva, hozzá tette:

— De nem! Csalatkozom! Hiszen itt van még számomra az ördög névjegye!

Ezt mondva, újra szemügyre vette a névjegyet s ezuttal hosszabban vizsgálta azt, mint a megelőző éjen.

Noha az aláírás meglehetősen olvasha- tatlan volt, néhány irónnal odavetett szóból bizon lehetett következtetni, hogy ez a sátán világfi is tud lenni.

Ime, ez volt az, a mit Fernand olva- sott, közvetlen a rettenetes karmok alatt, melyek az ördögöt jelképezték:

sági tagokat, gróf Jankovich László érdemeit jegyzőkönyvvileg örökítették meg. Asután megválasztattak a kijelölő-választmány tagjai s megkezdődött a közigazgatási bizottság, a központi választmány és mezőgazdasági bizot- tság tagjainak szavazatokkal való vála- stása. A központi választmány tagjai lettek: Bak- nyi Ferenc, Begedi István, Bertalan Alajos, Bogyay Emil, Csépan Antal, ifj. Csorba Éde, Chernel Gyula, Duchon Ödön, dr. Gaál Gyula, Hirsch Adolf, dr. Hochreiter Kornél, Jünker Gusztáv, Ivánkovics István, Kapocsfy Jenő, Klazer Gyula, Kopits N. János, Leh- ner Sándor, Makfalvy Géza, Márffy Emil, dr. Marton Gyula, Németh István, dr. Rima- nóczy Ferenc, idősebb Sárközy Béla, Som- sich Andor, Szalay Imre, Szupits Deszö, Tallián Andor, dr. Tóth József, Újváry Fe- renc, dr. Vaszary János, Véscey Mihály, Vörös János, Zalay Kálmán. A közigazga- tasi bizottságba új tagoknak megválasztattak: Bertalan Alajos, Begedy István, Bakonyi Ferenc, Márffy Emil, Makfalvy Géza. A mezőgazdasági bizottság tagjai lettek: Bos- nyák Géza, Bertalan Alajos, Gaál Gyula, Chernel Gyula, Hens László, Ivánkovics István, ifj. Inkey József, Inkey István, Mak- falvy Géza, Márffy Emil, Marton Lajos, Nádosy Elek, Somssich Andor, gróf Szé- chenyi Imre, Szakáll Mihály, Talián Andor, Zalay Kálmán, Véscey Mihály. A tisztvisel-ők megválasztása a kijelölések alapján tel- jesen egyhangulag ment végbe. Megválass- tattak a központban. Alispán: Maár Gyula. Főjegyző: Gabsovits Károly. I. Aljegyző: Plachner Sándor. II. Krieger Ödön. III. Pete Lajos. VI. Brodsky Lajos. Árvaszéki el- nök: Bosnyák László. I. ülnök: Kapotsfy Béla. II. Strinovich Béla. III. Somogyi La- jos. IV. Varga Lajos. V. Bogyay Jenő. VI. Schäffer József, Árvaszéki jegyző: Papp Kálmán. II. Svastics Nándor. Főpénztárnok: Hodászy Lajos. Alpénztárnok: Ronay Lajos. Ellenőr: Sárközy Géza. Tiszi főügyész: Ifj. Folly József. Tiszi alügyész: Andorka Elek. A járásokban szintén a régi tisztviselők választattak meg újra.

— **(Kiszenvedett.)** Kiehl András, telefonmunkás, ki véletlen vigyázatlansága folytán a malom-utcában a villamáramtól le- títettett, ma meghalt. Az elhalt munkás cea- ládja nem marad nyomorban, mert a szeren- ceátlenül járt ember 2000 frtra volt baleset ellen biztosítva s ez összeg most hátrahagyott özvegye és árvái számára ki fog szolgálatni.

Fernand! Ma este az „Ördög ré- szét” adják az Opera-Comique-ban. Jöj- jön el ön oda kilenc órakor; kopogtasson be a szinpaddal szemközt eső harmadik páholyba, hol okvetlen találkozni fog ön velem.

*Legrégibb barátja
Sátán.*

— Mi ez? Valamely csiny, vagy iset- len tréfa lappang e a dologban?

— Roquefeuil egy pillanatig elgondol- kozott.

— Ily légyottra megjelenni gyermekes dolog lenne. Azonban meg nem jelenve azt a hiedelmet kelteném föl, hogy félek.

Roquefeuil arra határozta el magát, hogy elmege a kitűzött találkára.

Este, kilenc óra tájban megjelent a színházban s elszántan nyitott be a szinpad- dal szemközt eső harmadik páholyba. Leg- nagyobb ámulatára fiatal hölgyet talált ott, ki a páholy elején ült, kiválóan finom is- léssel volt öltözve s mondhatatlan kecsesség- gel tartotta kezében legyesőjét.

— Sajtáságos! — gondola Fernand s nem ok nélkül. A hölgy alakja tökéletesen hasonlított az elmúlt este a lakoma végén

— **(Halálozás.)** Gundy Mihály, nyugalmazott szentlőrinci plébános, a pécsi egyházmegyei papság neozora. 91 éves korában, ma jobblétre szenderült.

— **(A jó szomszédok.)** Egy szomszéd községben közbesséd tárgyát képezi a következő eset: Két iparosné, kik egyuttal szomszédok is voltak, a hagyományhoz képest jó szomszédságban éltek, mit istápol az is, hogy őket egy kerítés választotta el. De az a kerítés sokszor kedélyes diskurzióknak, sokszor mások szapulásának is volt tanuja. Egy alkalommal megesett, hogy az egyik szomszédasszony hívás dacára sem jött a kedélyes diskurzióra s a kíváncsi szomszédnő nem állhatta ezt, átment nézni, vajjon mi oka az elhidegülésnek. De óh, csodák csodája! mit láttak szemei, ép az imént eltávozott férjura ölelkezik, tán ép a jó szomszédság révén, a szomszédasszonynyal. Az asszony elbujt lesbe a folytatást várni, de csupán azért, hogy annál elementárisabb erővel törjön ki. A férj uram el is ment mit sem sejtve, azután az anyjuk eljött s a két asszony kelt birokra a jogáért. Az egyik a férj, a másik a szerető révén. Az eredmény a feleségnek a házból való kidobása lett. Hogy mi lett a férjurrammal aztán, arról nem szól a krónika. De a járásbírósnál beadott perkereset jelzi, hogy folytatása lesz.

— **(Új közigazgatási járás.)** Tolnavármegye törvényhatósági bizottsága néhány hónappal előbb felterjesztést intézett a belügy miniszterhez, melyben a megye legnagyobb járásának, a dombovári járásnak kettéválasztásával egy új járás felállításához kért jóvá hagyást. A belügyminiszter most érkezett leiratával beleegyezett, illetőleg jóváhagyta a törvényhatósági bizottság határozatát, hogy a hatodik járás dombovári járás néven 1896. január 1 től létesítessék. A régi dombovári járásból dombovári és tamási járasok lesznek, előbbinek Ó Dombóvár, utóbbinak Tamási lesz a székhelye. Az új dombovári járáshoz fognak tartozni: Ó-Dombóvár és Új-Dombóvár, Döbrököz, Szakcs, Nak, Lápafő, Várong, Kocsola, Kurd, Gyula-Jovánca, Mucci és Csibrák községek.

— **(Községi választások.)** Mohács községe f. hó 14-én választott — 10 rendes és 5 póttagot. Az eredmény a következő: Rendes tagok lettek: Fabritzky József, Csöngő Mihály, Margittai Péter, Kész Pál, Vassics Mladen, Párkovic Luka, Bemák József, Kósza Mátyás, Szabó András és Berta jelentkezett ördögöz. — De hát miért vette most föl a sátán Éva leányai egyikének alakját? Ez alatt újabb tréfa lappanghat.

Mihelyt a fiatal ember belépett, az ismeretlen hölgy némi előzékenységgel emelkedett föl s alig hogy Fernand az ajtót becsukta maga után, így szólt:

— Roquefeuil ur, ön ma engem valódi alakomban lát. Nevem Brevannes Ophelia. Egyetlen leánya vagyok atyja ama barátjának, a kiért ön egykor a saját vagyonát áldozta föl. Ne csudálkozzék ön azon, ha kárpótlást ajánlok önnek. Én gazdag vagyok s szeretném az örökségén ütött rést kijavítani. Akar-e ön engem feleségül?

— Lelkemre mondom, — gondolá a fiatal ember, — ha ez itt ördög, be kell vallani, hogy az ördög bájos jelenség.

Az ifju megszorítá az oda nyújtott kezét s leült a hölgy mellé.

*

Három hó múlva egybekeltek. Az idén a fürdő-évadot Bagnères-de-Bigorre-ban töltötték.

Sándor. Póttagok: dr. Serli Sándor, Martinovics Mátyás, Toldy József, Tasy Áron és Szűcs Miklós. Politikai pártállásra nézve 4 függetlenségi, 5 kormánypárti, 3 nemzeti párti; háromnak a pártállása ismeretlen. A választás eredménye — Mohács speciális érdekeire való tekintettel — nem a legkedvezőbb. Különösen sajnálatos, hogy dr. Serli Sándor, Mohács érdekeinek buzgó előharcosa maradt ki a rendes tagok sorából.

— **(Az asszony büne.)** S. Kovács Józsefné Kolonits Katalin kajdaci (tolnavamegyei) születésű paraszt megyecske pár évvel ezelőtt elszármazott a falujából jó megszűre, Székesfehérvárra. Csinos magas termetű, fekete haju, kékszemű menyecske volt s bár az urával mindig jó lábon élt, de azért megvolt az az egy rossz szokása — a mi különben talán egyetlen asszonynál sem hiányzik — hogy szerette az új, szép ruhákat, melyekben pompázhatott, tetszeleghetett máának — no meg másoknak. Ezt a szenvedélyét azonban nem igen fedezhette a saját pénzükből, hát egy szép napon gondolt egyet és rossz fát tett a tűzre, a menyiben olyan ruhát vett magára, a mi nem volt az övé. Hanem csakhamar utolérte a Nemezis: büne kitudódott és ő maga már ugy volt, hogy az igazságszolgáltatás elé kerül. Ezt azonban minden áron ki akarta kerülni és ki is kerülte úgy, hogy egy szép napon ismeretlen helyre távozott. Így nem lett ugyan a bíróság elé idézve, de vétkeért mégis vád alá helyezték és most keresik a megszökött asszonyt.

— **(Tánmulatság Villányban)** A villányi ifjúság folyó hó 31-én a „Worlicsek szálloda” helyiségeiben a villányi Önkéntes Tűzoltó Egylet javára zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Személyjegy 1 frt 50 kr. Családjegy 3 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. A zenét Rác Gusztó és Jónás János pécsi egyesült zenekara szolgáltatja. Diszelnök: Proksch Arthur. Rendezők: Berger Dénes, Eybeck Aladár, Günsz Géza, Scheidl Gyula, Schleisinger Rezső, Strauszer József.

— **(Verekedő kocsis.)** Bosonyi Mihály kurdi (tolnavamegyei) születésű, huszéves kocsislegény bejárta már az egész Dunántúlt, fiatal kora dacára is. E nagy vándorútjában eljutott Moórra is és ott kocsinak állt be. A gazdája igen kedvelte, mert ügyesen hajtotta a lovakat a hintó előtt, de a legénytársainak már nem volt ilyen nagyon inyükre, mivel a korcsmában mindig ő volt az első, a kit ki kellett — dobni, mert különben minden mulatságot tönkretett volna a hazsártos természetével. Történt aztán, hogy egy ily kikorcsnábólitás alkalmával kirántotta magával azt a legényt is, a ki kidobta és kint az utcán aztán ő kerekedett felül s egy bicskával alaposan agyabaféjbe szurkálta a póruljárt vetélytársát, s mire annak a többi legények segítségére siettek, ő már túljárt ungonberken. És akkor sem akadtak rá, mikor a csendőrség kereste, hogy a verekedésért a bíróság elé állítsák. Megszökött a Miska gyerek, gondolván, hogy a bicskázásért majd a nyakába sóznak egy kis — ülést s ezért előbb egy sétát akart tenni újra valami ismeretlen vidéken. Most aztán keresik a verekedő kocsist.

— **(Teaestély Mohácson.)** A mohácsi izr. nőegylet f. hó 14-én táncal egybekötött estélyt rendezett. A tiszta bevétel 384 frt 8 kr. volt, ami tekintve a mohácsi viszonyokat, feltűnően kedvező eredmény. A siker első sorban Tauszik Antalnén urnőnek, a nőegylet érdemes elnökének köszönhető, ki úgy a rendezés körül, mint az estélyen háziasszonyi tisztében fáradhatlan tevékenységet fejtett ki. De elismerés illeti buzgalmukért a többi háziasszonyokat is, u. m. Wolf Zsig-

mondné, dr. Hermann Manóné, Weisz A. né, dr. Fleisch Arminné, Miskolc Sándorné, Löbl Mórné, Frommer Miksáné és Münster Jakabné urnőket, kik mindannyian iparkodtak az estélyt kedélyessé tenni, a mi tényleg sikerült is, mert az estélyen az egész éjjelen át pompás hangulat uralkodott. Az estélyen jelen volt Mohács társadalmának színe-java. Ott láttuk: Német Lipót, Trixler Károly főbíró, Materényi és Tormás járásbírák, Kovács és Boros aljárásbírák. Frommer Miksa, dr. Fleisch Ármin rabbi, Wolf Zsigmond, dr. Tarnai Károly, dr. Rüll Béla, Margittai Péter, Vilfinger Pál, Bene Károly posta és távirda főnök, dr. Hermann Manót stb. notabilitást. A hölgyek fényes toiletben jelentek meg. Ott voltak: Német Lipótné, Frommer Miksáné, Wolf Zsigmondné, Tauszik Antalné, Margittai Péterné, dr. Tarnai Károlyné, Weisz Adolfné, Simonkovic Mihályné, Löbl Mórné, dr. Hermann Manóné, Weisz A. Ad-né, Rosenthal Nándorné, Rosenthal S. né, Novics M.-né, Földmár J. né stb. asszonyok. Simonkovic Jolán, Földmár Minka, Kohn Bella, Armuth Ella, Novics Janka, Rosenthal Matild, Bein Nelli, Steiner Cecília, Singer Mária, Rosenthal Helén, Frank Aranka, Torkos Lujza, Fleischman Jolán, Münster Anna, Popper Helén, Schleisinger Debora stb. leányok.

— **(Villamos vasut a Makár-utcán.)** Petrics Sándor gyári munkást tegnap alkonyat-tájban valamelyik csapszék-ből kihatálytalanították. Valahogy a Makár-utcába tévedt be a jeles irmag s itt az az ötlete támadt, hogy a fejében iszonyu erővel működő borgőz nem borgőz, hanem villamos-battéria. Az utca közepén megáll s hangosan elkiáltja magát: Csingiling, most indul a villamos vasut! Aztán teljes erejével elkezdett futni és futott mindaddig, míg csak ki nem zökkent a — vágányból. És ezzel a katasztrófával tönkre ment egyuttal a makár-utcai villamos vasut.

— **(Kivert bika.)** Kővágó-Szöllős határában egy hamvasszörű, egyéves bika találtatott, gazdátlanul. Be lett hajtva a közháza udvarára s most a pécsi szolgabírószág hivatalosan kurrentáltatja a bika gazdáját, a mely valószínűleg valamely csordából lett kiverve, mert — nem ő volt a legény a csordában.

— **(Magyar gazdák tejcsarnoka.)** Hosszu vajadás, sok fáradságos munka és nagy áldozatok meghozatala után ma végre odáig jutott a gazdák tejcsarnoka, mely a mai naptól fogva fönti címet használja, hogy a Madarász Szontagh féle gőzmalommal átellenben létesített új tejcsarnokba, átköltözködhett. Kényelmes, mintaszerűen, célszerűen berendezett helyiségükkel állanak most rendelkezésre, a legmodernebb gépezetekkel, csak hogy ma még csak a legnélkülözhetlenebb gépezetek vannak működésben s még pár hét is kell, míg mindennel rendben lesznek. Január közepétől kezdve az igazgatósága ennek a gyártelepnek készséggel fogja azt a jelentkező érdeklődőknek bemutatni, addig azonban a tömeges látogatások csak hátráltatnák a munkálatok befejezését. Legközelebb visszatérünk eme tökéletességében az egész országban páratlanul álló telepnek ismertetésére s most csak annyit akarunk a nagyközönség tájékoztatására megjegyezni, hogy a tejcsarnok ez ideig volt elárúsító helyiségei ennekutánna is megmaradnak s a központi elárúsító helyiségben, mely a Loewy féle palotában van, telefon állomást is létesítenek, hogy ne kelljen a közönségnek szükség esetén a mégis távolabb eső telephez lefáradnia.

Művészet, irodalom.

○ **Suhanc.** Konti József úgy gyártja az operetteket, mint néhai Csiky Gergely írta a színműket. Nincs az a vidéki színpad, a hol elő ne adnák Konti és Csiky darabjait. Csakhogy míg az utóbbi színművei mind más tartalmuak és irányuak, Konti operetteinek csak a szövege más, a zenéje hol közeli, hol távoli vérrokonságban van valamilyik más zeneszerző jelesebb operettjével. A „Suhanc“ sem képez kivételt. Vig operette, tréfás szöveggel és elég szép zenével, de gyakran úgy képzeljük, hogy est vagy ama zenerészt mintha már hallottuk volna — más operetteben. — Az operette előadása jó volt. Különösen megfelelő szerepben virgonckodott Kaposi Józsa, a ki Józsi nyomdász tanoncot talán kissé túl fűrgeséggel játszotta. Juhász Ilona (Eliz) és Nagy Imre (Moren Emil) igen jól a tisztán énekeltek, Deséri pedig a Durand fűszerest kacagtatóan alakította. Kár, hogy a közönség igen csekély számban volt jelen e sikerült s tisztességes szövegű operette-előadáson.

○ **A fertőző betegségek és az ellenük való védekezés.** Ez alatt a cím alatt bocsátott közre Jellachich István dr., képesített középiskolai egészségügyi tanár s pécsi kir. törvényszéki orvos, egy felette hasznos könyvet. Sokszor tapasztaljuk, mily kevéssé vannak tájékozva még a művelt középosztályhoz tartozók is a fertőző betegségek okai, miként való terjedése s az ellenük való védekezés módjai felől s így járványok esetén nemcsak hogy tanácsos és jó példával nem tudnak szolgálni a tudatlan népnek, de a maguk körében sem alkalmazkazzák az észszerű védekezés eszközeit. Jellachich dr. művének célja a fertőző betegségek okai s az ellenük való védekezés mikéntje felől a művelt laikus közönséget kitanítani s ezt a célját tömör és világos előadásával teljesen el is éri. A felette tanulságos könyv bevezetésében érdekes visszapillantást vet a szerző a régiiek egészségügyi szabályaira s a fertőző betegségek történetére; azután leírja a fertőző betegségek okozóit, a különböző bakteriumokat. Szól továbbá a fertőző betegségek elleni védekezésről általában s a fertőtlenítésről különösen. Végül külön fejezetekben tárgyalja a diphteritis, a kanyaró, vörheny, himlő, cholera, typhus és tuberkulózis ismertető jeleit, okait s az ellenük való védekezés szabályait: szóval oly munka ez, a melyet minden családapának tanulmányoznia kellene, mert ebből megtanulhatni nemcsak azt, hogy mit, hanem azt is, hogy miért kell tenni az előirt védekezést a járványos betegségek pusztításai ellen.

Törvényszék.

§ **A gorilla.** Kinizsi Mór könnnyű testi sértés miatt áll a járásbíró előtt és következőleg védekezik:
— Kérem! Ez az ur lefénképezett. Mikor haza hozta a fényképeket, majd hogy meg nem ütött a guta. A fotografia nem is embert, hanem majmot ábrázolt. Apró sze-

mek, pisze orr, kidülledt pofacsont s ménkü nagy szemfogak, amelyek kilátszottak, noha a száj csukva volt. (Mutatja az arcképet.) Ime, és erre a képre ráfogta, hogy az engem ábrázol.

A bíró: (Műértő szemekkel nézegeti a képet, majd a vádlottat vizsgálja.) Barátom, hiába beszél. Nagyon hü, pompás fotografia. Ez az ön arca!

A vádlott: Látszik, hogy a bíró ur nem fotografus.

A bíró: Viselje magát illedelmesen!... A ki irtózik a saját képétől, az ne menjen a fotografushoz!... Folytassa!

A vádlott: Mit folytassak rajta? Kötvetelte a pénzt, és mikor a szemé közé nevettem, azt mondta, hogy gorilla vagyok. Meg vagyok róla győződve, hogy ha még száz évig is él, ki nem ejti többé azt a szót, hogy „gorilla“, mert úgy elvertem érte, hogy csak úgy puffogott.

A panaszos: Tetszik hallani, bíró ur, beismeri, hogy puffogtam!?

A járásbíró két forint pénzbírságra ítélte Kinizsi Mórict, a ki a két forintot mindjárt le is szurta s a neheztelt arcképet nézegetve, ily szavak közt távozott:

— Tessék. Ez a fotografus lefotografál engem egy gorillának a kerüli ez magát nekem öt meg kettő, zusammen hét flörömbé. Hát érdemes így gorillának lenni?...

§ **Legényháboru.** S miért is elegyednének a legények háboruba, ha nem — leány miatt. Így történt ez a jelen esetben is. Nagy Sára, Nagy Dávid, sósvertikei lakos leánya volt a háboru oka, a mely támadta és lefolyt vala a következőképen: Egy csomó sósvertikei béreslegény, köztük Kis Varga Sándor, Soós Péter és Varga József bementek tavaly szeptember 15-én napja előtti vasárnap Baranya-Sellyére, hogy ott egy jót mulassanak. Mulattak is és jó kedvvel, meg boros fővel indultak hazafelé délután Sósvertikére. Az uton találkoztak Nagy Sárával, a kire Kis Varga Sándor már régebb idő óta haragudott. Meglátván most a leányt, elébe ugrott a legény és e szavakkal támadt reá:

— No, most agyonverlek!

Jó, hogy ott volt Varga József, a ki pártját fogta a leánynak, mert különben a legény meg is teszi talán, a mivel fenyegetőzött. De így Varga József nem engedte s a dühös legény boszút tájékozva ment tovább az utján társaival, hanem a lovagias cimborának visszakiáltotta:

— No, megállj, ezért iszom még ma a véredből!

Ez történt úgy délután négy óra felé, amikor a „társaság“ haza is ért Sósvertikére de Varga József nélkül, mert az visszamaradt a megvédett leánynyal s csak öt órára értek haza. S Varga József csak hamar ott termett a falu kocsmájában, a hol már Kis Varga Sándor és Kis Varga József, meg Soós Péter várták. Alig hogy belépett a kocsmába, Kis Varga József elébe ugrott és egy bottal agyba föbe verte. Soós Péter pedig a kezét fogta le, s ekkor Kis Varga Sándor hozzáugrott és jobb füle tövében meg szurta egy bicskával s az éles szerszámot végigkanyarította a nyakán és fejbőrében, egész a bal füleig úgy, hogy Varga József kis híján egy megalkapított indiánushoz leve hasonlónak. A dühöngő bicskás aztán még hátba is szurta áldozatát, a ki valahogy a dulakodás közben szintén előkerítette a bicskáját és azzal, mikor a keze szabad lett, Kis Varga Józsefen vagy öt szurást ejtett. S ekkor kimenekült a kocsmából, Nagy Dávidék háza felé. Kis Varga József utána egy doronggal s úgy ütötte fejbe, hogy be bukott a Nagy Dávidék kapuján. A fel-dühödt legények még ide is követni akarták, de az ajtót a gazda becsukta az orruk elől s ők végre is lehűtött boszúérzettel mentek

haza. A verekedő legényeket másnap elfogta a szentlőrinci csendőrség, Varga József pedig kerek egy hónapig nyomta az ágyat a kapott sebek miatt.

A legényháboru hőseit a kir. ügyesség indítványára a pécsi kir. törvényszék f. év július hó 23-án tartott ülésében szándékos emberölés büntetésének kísérlete miatt vád alá helyezte s a végtárgyalást ma délelőtt tartotta meg ügyükben. A végtárgyalás adatai folytán Kis Varga Sándor és Kis Varga József, úgy Soós Péter bűnössége Varga József megsértésében világos levén, vádlottakat a királyi ügyész a vádindítványával ellentétben nem szándékos emberölési kísérlet büntette, de súlyos testi sértés büntette miatt kérte megbüntetni, Varga József ellenében pedig a vádat, Kiss Varga József ellen elkövetett súlyos testi sértés vétsége miatt, elejtette. A kir. törvényszék az ügyési indítvány alapján helyezkedve, Kiss Varga Józsefet és Soós Pétert kilenczahi, Kiss Varga Sándort pedig egyévi börtönre ítélte súlyos testi sértés büntette miatt, Varga Józsefet pedig az ellene emelt vád alól felmentette. Az elítéltek ügy védőügyvédjük, dr. Kereky Mihály az ítélet ellen felebbezték, de felebbezett a kir. ügyész is az elítéltek terhére, súlyosbításért.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1895. december 20-án.

7502. Körösztyós József ellen emberölés miatt.
7533. Bíró János és társa ellen megvesztegetés miatt.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

December hó 19-én.

1. Lengyel Pálné — Löwenfeld Adolf d. e. 8 és egy fél óra.
2. Stern Károly — Lauber Rezső 9 óra.
3. Wimmer Ignác — Litzmann József 10 óra.
4. Fischer Lajos — Steiner Gábor 11 óra.

1895. december 21-én

1. Weisz Zsigmond — Poszovác József d. e. 9 óra.
2. Szabó Jánosné — Szabó János 10 óra.
3. K. Géczi István — Fitos Lajos és neje 11 óra.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

Előadó Dr. Dobi Imre.

1. Schvabach Zs. G. — Leser Márkus d. e. 9 óra
2. Steinbach Vencel és neje — Pölczbauer János és neje d. e. 9 óra 10 perc.
3. Buzás Benedek — Kis Buzás János d. e. 9 óra 20 perc.
4. Söffer János — özv. Fábrián Ferencné d. e. 9 óra 30 perc.
5. A. Reinfeld — Littke József d. e. 9 óra 40 perc.
6. Spitzer testvérek cég — Feldmann Hermanné szül. Sax Verona d. e. 10 óra 40 perc.
7. Schönwald Imre — Furkó József d. e. 10 óra 40 perc.
8. Nengusits Káta — Schön Mór Manó d. e. 10 óra 40 perc.
9. dr. Müller János — Vajda János d. e. 10 óra 40 perc.
10. Agics Jockóné — Kreszits Czvetkó és neje d. e. 10 óra 40 perc.

Tanügy.

(A hol nem fizetik a tanítót. Furcsa viszonyok uralkodnak a szegvárdi iparostanonciskolában, a hol a tanítók még a múlt évi tiszteletdíjakat sem kapták meg a községtől. Ez különben azért van így, mert a képviselő-testület csak 300--400 frtot vesz fel e célra a költségvetésbe, a még hiányzó 1000 frtot pedig az államtól segély címen várja. E segély azonban csak nem akar megérkezni, így a tanítók kénytelenek voltak nyugtáikra a szegvárdi takarékpénztár banknál kölcsönt felvenni. Az is különös, hogy az iparostanulók nem részesülnek hitoktatásban, mert a hitoktatók még a múlt évben kimondták a sztrájkot és azóta nem is tartottak előadást.

(Krajcároskodás. A kultuszminisztérium számvevőosztálya ismét bebizonyította, amit tanári körökben, sajnos, már régóta tudnak és tapasztalnak, hogy ahol csak lehet, lecsip a tanárok illetményeiből. A helybeli állami reáliskola tanártestülete ugyanis folyamodott a minisztériumhoz, hogy lakáspénzüket ne a polgári év szerint, hanem a pécsi viszonyoknak megfelelőleg február, május, augusztus és november hónapokban utalványozzák; egyúttal kérték, hogy e változással járó egy havi lakbérkülönbséget fizettesse ki a minisztérium. A kérelmet teljesítette a minisztérium, amennyiben a lakbért a nevezett hónapokra utalványoztatta, de az egy havi lakbérkülönbségre vonatkozólag ugy intézkedett, hogy azt majd csak a nyugdíjastatásakor fogják elszámolni. Ez intézkedés annyival feltűnőbb, mert a többi helybeli állami tisztviselőnek az egyhavi lakbérkülönbséget tényleg kifizették.

Közgazdaság.

□ Gyümölcstermelők figyelmébe. A mint a pécsi kereskedelmi és iparkamarától értesültünk, az osztrák-magyar-svájci vasúti kötélekben a friss és szárított gyümölcsre nézve Péctől a svájci vaspályák összes szelvénypontjára rendkívüli kedvezményes díjazás lett életbeléptetve. Egy métermázsas gyümölcs szállítása Péctől az említett pontokig átlag csak 2 frtba kerül. (Mit ér az olcsó szállítás, mikor nincs gyümölcsünk! Szerk.)

□ Országos vásár Mohácson. A tegnapi megtartott országos vásár eredménye igen kedvezőtlen volt. A már szünetelő vásári forgalom nagyban hozzájárult a vásár látogatatlanságához. Az eladók és vevők csakis a szomszédos községekből kerültek ide. Csúpan néhány idegen ló- és sertéskereskedő jelent meg, de anélkül, hogy akár lovakban, akár sertésekben jelentékeny bevásárlásokat eszközölhetett volna, mert a csekély hozatal folytán az árak az országos árakhoz viszonyítva, igen magasak voltak. A pálinkaüzlet is élettelen volt. A hozatal törköly és szilvóriumban nagy volt ugyan, de a korcsmárosok nem nagy vételkedvet mutattak az árak iránt, mert szükségletük nagy részét már az újvidéki pálinkafőzők fedették. Szabók, cipészek, szűrszabók, csizmadiák, bádigosok és asztalosok jelentéktelen forgalmat csináltak. Ugy szintén a molnárok is, pedig lisztkészletük a kedvező vízvízviszonyok folytán meg lehetős nagy. Kereskedők is panaszkodnak. A közelgő ünnepek szimptomái nem voltak láthatók a vásáron. Minden a hétköznapiaság keretében mozgott. Fűszer, rőfös és nürnbergi árusok üzletei üresek voltak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **Kitüntetett fotografus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége Erdélyi fővárosi fényképésznek Gödöllő fényképeiért remek gyémántos tüt adott.

— **Szédelgő bankár a törvény előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Győri bankár ügyében ma kezdtek meg a végtárgyalást a budapesti törvényszéknél. Somssich vádlót, Győrit és Percel Vilmost kihallgatták. A tárgyalás tovább folyik.

— **Kié a főnyeremény?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték főnyereményét, a 600.000 koronát a terézvárosi takarékpénztár nyerte meg, a mely tudvalevőleg az osztálysorsjegyeket kibocsátotta. Sokan ezt a hírt nem szívesen hallják.

— **A bécsi községi választások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi községi választásokra a korteskedés elkeseredetten megindult.

— **A praesumtiv trónörökös.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferenc Ferdinánd főherceg állapota, — mint Kairóból jelentik — fölötte aggasztó.

— **Referáló miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fehérvári Géza b. honvédelmi minisztert ő felsége ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“ XXIV. évfolyamára.

Egy éve mult, hogy a „Pécsi Figyelő“ napilappá lett és mint ilyen, pályafutásának 24-ik évébe lép, hogy fennen lobogtassa azt a zászlót, mely alá sorakozva olvasó közönségünk kitartott velünk jobban, rosszban, mindenha a függetlenségi eszme szolgálatában. Talán soha se volt e hazának oly nagy szüksége a tisztán megőrzött elvek és igazaink hangoztatására, a hamisítatlan nemzeti közérzület ébrentartására, mint most, midőn léha korszakunk önmagát emészti föl, hogy helyet adjon egy jobb korszaknak, a melyben a nemzeti törekvések lesznek hivatva győzedelmeskedni oly hosszú elnyomás után.

A „Pécsi Figyelő“ multja kész politikai program. Közönségünk bizalmából és támogatásából, valamint abból az erős hitükből erőt merítve, hogy törvényes igazainknak előbb-utóbb diadalt kell aratniok a taktikázás fölött, elhatároztuk, hogy lapunkat **megbővített tartalommal** fogjuk kiadni. Legyen ez némi viszonzása annak a páratlan fölkaroltatásnak, melyben közönségünk bennünket részesített és kifejezője annak a reményünknek, hogy nem so-

kára a mi táborunkban láthatjuk városunk, vármegyénk legjobbait, intelligenciáját és független elemeit.

Nem tettük a multban, jövőre is kerülni fogjuk, hogy a „Pécsi Figyelő“ személykultuszt, vagy éppen személyeskedést folytasson, mint manapság legtöbb modernizált vidéki lap. A „Pécsi Figyelő“ hivatott újságírók írják, a kik meg tudják vonni a határt a való és képzelem közt, a kik kellő kritikával párosult szakértelemmel osztják az elismerést az érdemnek és a le-sújtó ítéletet a gonosznak. A botrányokat nem kedveljük, az eszme az, melynek szolgálatában állunk; tárgyakat, eseményeket irunk és nem szenzációt.

Megmondjuk az igazat minden irányban, és ez fogja képezni jövőben is erősségünket, természetesen nem fogjuk elhallgatni azokat a visszaéléseket, bűnöket, melyek a mai korrupt korszakban napról-napra előfordulnak és elhallgatásuk csak szaporítaná a szerencse-lovagok számát.

A „Pécsi Figyelő“ megnagyob-bodott alakban, naponta **nyolc oldalon** fog megjelenni, a régi gárda, közönségünk ismerősei, gondos szerkesztésében. Vezércikkjeink mindig aktuális eszméket ölelnek föl és tájékozzák a közönséget az országos és helyi politika eseményeiről. Tárcarovatunkban a hasznost a keblemessel ve-gyítve, leginkább a „Pécsi Figyelő“ saját nevelésű, de már nem szárnypróbálgató fiatal nemzedékének dolgozatait mutatja be, el nem zárkozván az ismert nevű belle-tristák, vagy tudományos caevegések elől, sőt kitűnőbb fordított tárcákat is közlünk közbe-közbe.

A megyei és városi közélettel különösen foglalkozunk. Közgyűlési referádánk hűségesek és megbízhatók lesznek, a miben nagyban kezünkre van gyorsíró munkatársunk.

Hirrovatunk felöleli a város és vidék napi eseményeit, melyeket részint ügyestollu belső dolgozó társaink, részint nagyszámú vidéki levelezőink látnak el.

A közgazdaság, tanügy, irodalom és művészet külön rovatokat képeznek és jövőben a törvényszéki tárgyalásokra is nagyobb figyelmet fordítunk.

Országgyűlési és távirati rovatunkat fővárosi állandó tudósítónk látja el, még pedig kitűnő, szakavatott kezekkel, a mennyiben a Pécsen már aznap a kor-estiórákban megjelenő lapunkban benne lesz mindaz, a mit csak a másnap ideérkező fővárosi lapok hoznak.

Dacára a nagyobb terjedelemnek, lapunk előfizetési ára marad a régi épp úgy a napilapnál, mint a heti kiadásnál, mely a jövőben szintén egy alaku és terjedelmű lesz a napilappal, melynek előfizetési ára:

Egész évre	10 frt.
Fél „	5 frt.
Negyed „	2 frt. 50 kr.
Egy óra	85 kr.

A heti kiadásé:

Egész évre 3 frt.
Fél „ 1 frt. 50 kr.
Negyed „ 75 kr.

Tisztelettel kérjük tehát olvasóinkat az előfizetési összegnek mielőbb való beküldésére, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Ujjonnan belépő előfizetők a lapot ujévig ingyen kapják.

Hazafias tisztelettel

a „Pécsi Figyelő“
szerk. és kiadóhivatala.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Deczember 18-án. —

Buza készáru	6.80
„ tavaszra	6.88
„ ősze	7.15
Rozs	6.40
Árpa	5.30
Kukoricza	4.15
Zab	6.17
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	121.25
„ koronajárdék	98.60
Regalé-kötvény	100 —
Magy. nyerevény	153.25
Tiszaszabályozási kölcs.	141 —
Oszt. papirjárdék	100.25
„ aranyjárdék	121.75
„ koronajárdék	100 —
1864-iki sorsjegy	193. —
Magy. vörös ker. sorsj.	10 —
Oszt. rárak	18.25
Olasz	12. —
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jósziv-sorsjegy	2.75
Német márka	59.50
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.75
10 font sterling (angol)	121.50

NYILT-TÉR +)

Ó

riási választékban kaphatók karácsonyi és ujévi ajándékok, diszművek, imakönyvek, képes könyvek ifjusági iratok, a legdivatosabb levélpapírok, valamint mindennemű naptárak az 1896. évre

Günsberger Lajos

könyv és papirkereskedésben
Pécsett, Ferenciek-utca 4. szám.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Czél szerű és alkalmas karácsonyi ajándék cikkek!

Rendkívül leszállított árban kaphatók

Raab Gábor

uri- és női divat üzletében

Pécs, Király-utca, Aranyhajó szálloda épületében.

Pécsi-íngék háló-íngék, Jäger alsóruházat urak, nők és gyermekek részére.

Vászon-, batist- és selyem-zsebkendők.

NYAKKENDŐK

rendkívül nagy választékban, feltűnő olcsó árakon!

Selyem gallérvédők.

Bélelt bőr- és kötött kesztyűk legjobb gyártmányuak.

Esőernyők minden minőségben!

Valódi orosz gyártmányu sárczipók

urak hölgyek és gyermekek részére.

Férfi és női szőrmesapkák legegységesebb alakokban.

Karmantyuk és karmantyú-garnitúrák.

Alszőcsöknyák, barohend, flanel és kazánból.

Selyem és Chenilla sálók

legujabb színekben!

Legdivatosabb plaid kendők!

Báli és strucz legyezők minden kivitelben.

Szövet gyermek-ruhák, köponyek és blousok

divatos kiállításal!

A legjobb szabásu melfűzők (Mieder).

Ujdonság: „Pálmai fűző“.

Nagy választék

kézimunkákban különböző ujdonságokkal.

Angol és francia gyártmányu

illatszerek és szappanok.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

mint azelőtt páratlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsók, mivel sok éven át eltartanak és mindig kiegészíthetők és nagyobbíthatók. A ki ezen, a maga nemében páratlan játék és foglalkoztatószert még nem ismeri, az rendelje meg az alant jegyzett cégtől az új, gazdagon-illusztrált árjegyzéket, mely bérmentve szétküldetik. Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény kérendő és minden egyes szekrény „Horgony“ gyárijegynélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utánszatot. Megjegyzendő, hogy csak a valódi Horgony-Kőépítőszekrények tervszerűleg kiegészíthetők és hogy elnevezésből bevásárolt utánszat mint kiegészítés teljesen értéktelen volna. Azért csak a híres valódi szekrények elfogadandók, a melyek 40 kr., 75 kr., 90 kr. egészen 6 frt-ig és magasabb áron

a finomabb játékszervezetekben készletben vannak.

Új: Richter-féle Türelmi játékok ú. m.: Ne oly hevesen, Columbus tojása, Villámhárító, Gondúzó, Fejtörő stb. Egy játék ára 35 kr. — Csak a „Horgony“ által ellátott játék valódi!

RICHTER F. AD. és társa, Első osztr. magyar. cs. és k. szabad. kőépítőszekrénygyár.

Iroda és raktár: I. Nibelungsg. 4, BECS, gyár: XIII/1 Hietzing
Eudelstadt (Thür.), Oltén, Rotterdam, London E.C., New-York, 215 Pearl-Street.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

a legolcsóbb áron kaphatók

PAPP ANTAL

órás és ékszerésznél

PÉCSETT, Ferenciek-utca 17. szám.

Ugymint arany és ezüst zseborák, arany és ezüst óraláncok, arany és ezüst jegygyűrűk, arany és ezüst karkötők, arany és ezüst függők, brossok, melltiük stb.

Továbbá a legfinomabb és legujabb bécsi inga órák, mindennemű amerikai és francia ébresztők, párisi teremórák, iroda és hajó órák, schwarzwaldi fali órák nagy választékban kaphatók.

Vidéki megrendelések gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen eszközöztetnek.

Mindennemű óra- és ékszerjavítások a lehető leggyorsabban és pontosan készíttetnek.

Milyen vásárolt vagy juttatott órákért többért juttatást vállalkozunk.

553 sz.

b. v. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a pécsi tekintetes kir. járásbírótság 17.713. számú végzése által Mutnyánszky Béla ügyvéd által képviselt, Véber József, mint Verner György engedményese végrehajtató javára, Martin János monyoródi lakos ellen 150 frt tőke, ennek 1893. év július hó 27. napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 53 frt 02 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 489 frt 50 krra becsült két ló, két vörös fehér tarka üsző, gazdasági eszközök, pinceszerek, lószerszám, széna, roza, árpa, csutás kukorica és házi butorokból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a 6268. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Monyoródon alperes lakásán és pinceházában leendő eszközzésére 1895-ik év december hó 30-ik napjának délelőtt 1/2 11 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1895. évi december hó 15. napján.

Gyimóthy János
kir. bírósági végrehajtó

Érdekes

levélpapíros különlegességek rendkívül
diszes kiállításban karácsonyi meglepetésekre

ENGEL LAJOS utóda

könyv és papirkereskedésben

Pécsett, Király-u. 4. az arany hajó száll. szemben.

Ugyanott kaphatók imakönyvek egyszerűtől a legizlésebb kivitelig, bőr és elefántcsont kötésben, Albach, Tárkányi és Hock-féle szövegezéssel.

Karácsonyfa diszítések, emlékkönyvek, bélyegalbumok.

 Tárcza naptárak

Betlehemek

 Relif angyalok

Engel Lajos utóda könyv és papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet

(Pécs Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező-egylet XXXI. évtársulatának törzsrészevényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e célból az aláírási iven az intézet helyiségeiben, a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) (d. e. 9-12 óráig) kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1896. évi 31-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi harmincz évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **50 krnyi heti betét 6 éven át fizetendő.** A befizetések emez új évtársulatra 1895. évi december hó 30-án kezdődnek s a második hét végeig, azaz: **1896. évi január hó 11-ig** teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot, az egy heti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészevények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők,** s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 156 frt helyett — **138 forint** fizetendő.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után **1 forint beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyereség, a jegyzett törzsrészevények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyező egylet

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, felmondás nélkül, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betevők megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések megkönnyítése, valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező egyletnek **giró számlája** van az osztrák magyar banknál és **chek számlája** a m. kir. postatakarékpénztárnál.

Mindennemű üzletkötésekre vonatkozó, vagy más egyéb **felvilágosítással** az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, az intézet helyiségében, megszerezhetők az **egyesület alapszabályai is,** akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező egylet 1895. évi november hó 28-án tartott igazgatósági ülésből.

Kindl József,

vezérigazgató.